

عنوان مقاله:

شیوة طنزپردازی فرهاد حسن زاده بر مبنای نظریة ایوان فونازئی

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای نوین ادبی، دوره 50، شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

علیرضا سزاوار - دانشگاه فردوسی مشهد

مه دخت پورخالقی چترودی - دانشگاه فردوسی مشهد

مریم جلالی - دانشگاه شهید بهشتی

اعظم استاجی - دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

طنز، یکی از مهم‌ترین انواع ادبی است و از راه‌های متنوعی حاصل می‌شود. یکی از نظریه‌پردازان مشهور طنز، ایوان فونازئی، زبان‌شناس و روان‌شناس برجسته مجارستانی است که مفاهیم مختلف طنز و کارکردهای آن را تبیین و بررسی کرده است. از آنجاکه نظریة فونازئی در مورد طنز، دارای مصادیق متنوع و جامع است و نگاهی هم به بررسی طنز بر مبنای آرای روان‌شناسی و زبان‌شناسی دارد، معیاری مناسب برای بررسی طنز در آثار مختلف ادبی است. فونازئی در نگاهی جزئی‌تر و دقیق‌تر، میان طنزپردازی در ژانرهای مختلف ادبی و حتی حوزه‌های متفاوت ادبیات مانند ادبیات غنایی یا ادبیات کودک، تمایزاتی قائل است. فونازئی در یک تقسیم‌بندی کلی، طنزپردازی در ادبیات داستانی کودکان را به دو نوع اصلی «انحراف از معیار» و «بازی‌های زبانی» تقسیم می‌کند و برای هر یک از آن‌ها، مؤلفه‌ها و مصادیقی قائل است. در این جستار، داستان‌های فرهاد حسن‌زاده در حوزه ادبیات کودک و نوجوان با توجه به آراء فونازئی و تقسیم‌بندی او در باب روش‌های طنزپردازی در ادبیات داستانی کودک نقد و بررسی شده است. در این بررسی به این نتیجه رسیده‌ایم که حسن‌زاده، از مصادیق مختلف انحراف از معیار به‌ویژه اتصال کوتاه و تخریب حدس به‌عنوان وجه غالب طنزپردازی استفاده کرده است.

کلمات کلیدی:

فونازئی، فرهاد حسن زاده، طنز، ادبیات کودک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1172358>

